

РЕШЕНИЕ

№ 2981

гр. София, 10.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Адриан Янев

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **1604** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на МБАЛ С. С., ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. М., чрез процесуалния представител адв. Д. Д. и по касационна жалба на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, представлявана от изпълнителния директор Г. Д., чрез юрк. Р. Т., срещу Решение от 30.11.2020 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20-ти състав по НАХД № 4729/2020 г., с което е изменено наказателно постановление /НП/ № 13-712/05.03.2020 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, като е намален размерът на наложеното на МБАЛ С. С. административно наказание „имуществена санкция“ от 1 000 /хиляда/ на 500 /петстотин/ лева, на основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето (ЗЗдр.), за нарушение на чл. 29, т. 1 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, приета с ПМС № 119/22.05.2006 г., във вр. с чл. 81, ал. 3 от ЗЗдр.

В касационната жалба на МБАЛ С. С. са изложени доводи за постановяване на решението на СРС в нарушение на материалния закон и на процесуалните правила. Твърди се, че елементите от обективна страна на нарушението не били осъществени, за да се обоснове налагането на административното наказание. Изразява искане

съдебното решение и измененото с него наказателно постановление да бъдат отменени.

С касационната жалба на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (ИАМН) се възразява срещу намаляване размера на санкцията. Твърди се, че потърпевшото лице е с ниски доходи, МБАЛ разполага с финансови средства. Изразява искане наказателното постановление да бъде потвърдено в неговата цялост.

В съдебно заседание, за което страните са редовно и своевременно уведомени, същите не се явяват.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и на двете подадени касационни жалби.

Административен съд София-град, VII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационните жалби са процесуално допустими, като подадени в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежни страни. Разгледани по същество жалбите са неоснователни.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо като постановено по подадена от надлежна страна и в срок жалба срещу подлежащ на оспорване акт. Не се установяват съществени процесуални нарушения, както при проведеното първоинстанционно съдено производство, така и в административнонаказателно производство.

След обсъждане на събраните доказателства, Софийският районен съд е възприел фактическа обстановка, която съответства на представените пред него писмени и гласни доказателства. Прието е, че съгласно издадено на 28.03.2019 г. от министъра на здравеопазването разрешение за осъществяване на лечебна дейност МБАЛ С. С. Е. предлага медицинско обслужване по 32 медицински специалности, между които и „гастроентерология“. В болницата, въз основа на трудов договор от 2019 г., като лекар-гастроентеролог е назначен д-р С. Н. С., в отделение по вътрешни болести, който е изпълнявал служебните си задължения и през месец август 2019 г., видно от поименното щатно разписание и график на ВО в МБАЛ С. С. Е.. На 01.08.2019 г. от управителя на МБАЛ С. С. - доц. д-р В. М. е утвърден ценоразпис за общо болнични услуги и административни услуги, съгласно който цената за избор на лекар е до 500 лева.

На 14.08.2019 г., с направление за хоспитализация - планов прием, в МБАЛ С. С. Е. - отделение по гастроентерология е постъпил Г. С. Й., за диагностично-уточняваща биопсия и преценка на последващо поведение и лечение, което е вписано в книгата за приетите болни във ВО, както и в история на заболяването №8457/2232 от 2019 г. на Г. Й., лекуващ лекар на когото е бил д-р С. С.. На 14.08.2019 г. Г. С. Й. е попълнил „Заявление за избор на лекар/екип от медицински специалисти“ - че желае биопсията да му бъде извършена от д-р С. /неговия лекуващ лекар/, което е било съгласувано и одобрено от ръководството на лечебното заведение и Г. Й. е заплатил в касата на МБАЛ С. С. 50,00 лева за предлаганата от болницата такава платена услуга, по ценоразпис на лечебното заведение. Издадена е фактура №[ЕГН]/14.08.2019 г. След извършване на перкутанна биопсия, на 17.08.2019 г. Г. Й. е изписан от болницата. Издадена е епикриза.

Във връзка с жалба, подадена от дъщерята на Г. С. Й. относно състоянието му след изписването му от МБАЛ С. С., заведена в МЗ - ИАМН, със заповед № ИАМН-РД-13-712/12.11.2019 г. на изпълнителния директор на ИАМН е наредено

извършване на проверка на МБАЛ С. С. Е.. Проверката е извършена чрез преглед на изискани от лечебното заведение и представени от същото документи. При проверката са констатирани горепосочените обстоятелства, въз основа на което е направена преценката, че МБАЛ С. С. Е., въпреки забраната за приемане на извършения от Г. Й. избор на лекар - на д-р С., е съгласувала и одобрила този избор и е приела направеното от Г. Й. плащане в касата на лечебното заведение на сумата от 50,00 лева за предлаганата от същото такава платена услуга, по ценоразпис на лечебното заведение, което е квалифицирано като нарушение на чл.29,т.1 от Наредбата за осъществяване на правото за достъп до медицинска помощ, вр. чл.81,ал.3 от Закона за здравето, за което на МБАЛ С. С. Е. е съставен АУАН, а въз основа на него издадено обжалваното НП, от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с което на основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето (ЗЗдр.), за нарушение на чл. 29, т. 1 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, приета с ПМС № 119/22.05.2006 г., във вр. с чл. 81, ал. 3 от ЗЗдр е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева.

Изложената и приета за безспорна фактическа обстановка се установява от показанията на актосъставителя Т. З. и писмените доказателства приети и приобщени по реда на чл.283 от НПК.

Софийският районен съд е формулирал извод, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи при спазване на процесуалните правила и съдържат всички необходими реквизити съгласно изискванията на закона. По същество е приел за безспорно доказано, че лечебното заведение е извършило вмененото нарушение. Първоинстанционният съд е намалил имуществената санкция, като е приел, че размерът на същата, макар и да попада в нормативно определените граници - от 500 лева до 1 500 лева, е немотивирано определен. Изложено е , че административнонаказващият орган декларативно е написал, че при определяне размера на санкцията е съобразен вида и характера на извършеното нарушение, но не са изложени никакви конкретни аргументи, обосноваващи налагането ѝ в размер над минимално определения. Софийският районен съд, съобразявайки че според НП и АУАН, това нарушение е първо за наказаното лице, е приел, че санкцията следва да бъде определена в минималния нормативно посочен размер от 500 лева.

Тези изводи на първостепенния съд напълно се споделят от настоящата касационна инстанция. Изводите на състава на Софийския районен съд съответстват на приложимия материален закон. Съгласно разпоредбата на чл. 81 от ЗЗдр., всеки български гражданин има право на достъпна медицинска помощ при условията и по реда на този закон и на Закона за здравното осигуряване. Условията и редът за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ се определят в Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ/НОПДМП/. Съгласно разпоредбата на чл. 29, ал.1, т.1 от НОПДМП не се допуска извършването на избор на лекар/екип, който да лекува и наблюдава пациента за цялото време на престоя му в лечебното заведение, в т.ч. на служебно определения от лечебното заведение лекуващ лекар на пациента. Следователно е въведена забрана едно и също лице да съвместява едновременно функциите и на лекуващ лекар и избран лекар и/или участник в екип, който да осъществи конкретни медицински манипулации или интервенции. В настоящия случай лекуващия лекар на пациента е бил д-р С. С. и същият е бил избран като участник в екип, като е извършил перкутанна биопсия. За предоставената допълнителна услуга „Избор на екип от медицински специалисти“ пациентът е

заплатил цена в размер на 50,00 лева, съгласно ценоразписа на лечебното заведение. По безспорен начин са установени елементите на нарушението от обективна страна, в какво се изразява то и кое е лицето извършител. „Избор на лекар/екип“ е изразяване на предпочитание от пациента конкретна интервенция или друга специфична част от диагностично-лечебния процес да му бъде предоставена/осъществена от определен лекар/екип на болницата, а „екип“ е лекарят, извършващ конкретната интервенция или друга специфична част от диагностично-лечебния процес, посочена от пациента, заедно с поне един от следните възможни медицински специалисти: друг/други лекари със специалност, различна от специалността на първия лекар, и специалист по здравни грижи“ /§ 1, т. 10 и т. 11 ДР на Наредбата за осъществяване на достъп до медицинска помощ/.

Съдът намира за правилни съображенията на СРС, с които е намален размера на наложената имуществена санкция. Действително в наказателното постановление не са изложени мотиви, които да обосновават определянето на санкцията в размер, по-голям от законовия минимум. В доказателствения материал, съставляващ административнонаказателната преписка, както и в материалите по първоинстанционното дело липсват данни за извършени нарушения на ЗЗдр, от същия или от друг вид, от санкционираното лице.

Неоснователни са възраженията, изложени в жалбата, касаещи материалното състояние на пациента, както и имуществото на санкционираното лечебно заведение. При определяне размера на административното наказание следва да се вземат предвид характера на нарушението, наличието на други нарушения и цялостната дейност на санкционираното в случая юридическо лице. Обстоятелството, че същото разполага с немалък капитал, какъвто израз е употребен в касационната жалба, не обосновава самостоятелно основание от налагане на санкция в по-висок размер от законовия минимум. Отделно от изложеното съдът намира, че излагането на мотиви относно определения размер на санкцията едва с касационната жалба не променя извода за немотивираност на наказателното постановление в тази му част. Възприемането на мотивите на този етап от производството засяга правото на защита на санкционираното лице.

В допълнение, разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН предвижда освобождаване от административнонаказателна отговорност при маловажни случаи, като наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения, без значение дали нарушението е резултатно или формално. Отчитайки горните обстоятелства и гарантирането на икономическите права на пациентите, значително по-уязвими с оглед своя здравен статус /чл. 86, ал. 1, т. 1 ЗЗ/, съдът приема, че деянието не разкрива по - ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от разглеждания вид, поради което не намира приложение разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Настоящият съдебен състав не намира основания да приеме, че са налице сочените от

касационни основания за незаконосъобразност на въззивното решение, изложени и в двете подадени касационни жалби, поради което и следва постановеното решение от Софийски районен съд да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания, Административен съд София – град, VII касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.11.2020 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20-ти състав по НАХД № 4729/2020 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.